

Ukrainegate je jen nejnovějším tahem demokratů, jak sesadit Trumpa

- CZ24 News | 30. září 2019

Vykonstruovaný skandál v USA, týkající se jednoho z nedávných rozhovorů Trumpa s novým ukrajinským prezidentem Zelenským, začal rychle narůstat do epických rozměrů. Jistý informátor uvedl, že americký lídr opakovaně předkládal údajně neetické a možná dokonce i nezákonné žádosti, aby ho jeho protějšek Zelenskij informoval o předchozím protikorupčním vyšetřování pochybné energetické firmy, v jejímž představenstvu působil půl dekády syn demokratického kandidáta a bývalého viceprezidenta Bidena, dokud nevypršela jeho funkce v dubnu 2019.

Nepřátelé Trumpa prosazují verzi, že prezident zneužil svůj úřad, neboť vyvíjel tlak na zahraničního lídra, aby pro něj při nejlepší úsilí provedl výzkum, týkající se jeho soupeře, nebo znovu otevřel protikorupční vyšetřování proti Burisma Holdings, aby v nejhorším případě mohl ovlivnit demokratické primárky. Na druhou stranu jeho příznivci tvrdí, že to nebyl nikdo jiný než Biden, kdo se choval nelegálně, neboť se v minulosti [otevřeně chlubil](#) týmu expertů, že de facto vydíral Ukrajinu výhrůžkami, že zablokuje pomoc v hodnotě jedné miliardy dolarů, pokud vláda neodvolá tehdejšího státního zástupce, který byl obviněn z neschopnosti, ale také shodou okolností vyšetřoval firmu Burisma Holdings.

Trump sice trvá na tom, že neudělal nic špatně, ale [nejnovějším zvratem](#) v tomto skandálu je, že nařídil zmrazit vojenskou pomoc Ukrajině jen několik dní před uskutečněním dotyčného hovoru se Zelenským. Demokraté se to snaží vykreslit jako „zastrašování“ zahraničního lídra, i když toto rozhodnutí a jeho rozhovor se Zelenským neměly nic společného, neboť pomoc byla později schválena. Navíc i přes Trumpovy opakované požadavky dozvědět se něco více o zapojení Bidena do záležitosti s Burisma Holdings nebylo dosaženo žádného viditelného pokroku. Ve skutečnosti to vypadá, že důvodem, proč došlo k tomuto zablokování, nebyl nadcházející rozhovor Trumpa se Zelenským, ale širší kontext, v němž se USA potichu snaží vyjednat „[nové zmírnění napětí](#) (New Detente)“ s Ruskem. Přestože bylo zmrazení nařízeno v červenci, deník [Politico o tom zveřejnil](#) zprávu až koncem srpna, což poté [vedlo Pentagon](#) k prohlášení, že podporují pokračování programu v hodnotě 250 milionů dolarů. Ačkoli existovaly skutečné obavy z korupce a sdílení společného břemene (burden-sharing), skutečnost, že sám Trump tuto pomoc zpochybnil, byla známkou dobré vůle vůči Rusku. Dokonce šéf ruské zahraniční rozvědky tento týden prohlásil, že [konečně zaznamenal](#) první známky zlepšení ve vztazích s Ukrajinou, a to jen několik týdnů po [výměně vězňů](#), kterou pravděpodobně v zákulisí schválily USA.

Jelikož je však „New Detente“ tabu v americké domácí politice – neboť pochybný a podobně vykonstruovaný skandál Russiagate téměř znemožnil otevřené diskuse – demokraté sází na to, že jejich nejnovější tah Ukrainegate včas přesvědčí americké voliče (před volbami, které proběhnou příští rok), že Trump má podezřelou zálibu v uzavírání dohod se zahraničními lídry, a to buď přímo (Ukrainegate) či nepřímou (Russiagate).

Očividně však demokraté neplánovali, že se jim tento šachový tah vymstí: Biden byl zdiskreditován, neboť bylo příliš mnoho pozornosti věnováno Bidenovi a jeho nezákonnému vydírání zahraničního lídra z osobních důvodů (což v tomto kontextu bylo zastavení protikorupčního vyšetřování energetické firmy, kde působil jeho syn), nikoli Trumpovi. Kromě toho veškerý rozruch ohledně skutečného rozsahu vlivu, který mají USA na ukrajinskou vládu, přirozeně povede k otázce, proč v prvé řadě k této situaci došlo, a nakonec se diskuse vrátí k tématu spáchání městského terorismu, pro který se vžil název „Euromajdan“, jenž zorganizovala Obamova vláda a který vedl k násilnému

svržení tehdejší mezinárodně uznávané vlády.

Zahraniční státní převraty nemůže „legálně“ (vzhledem k americkému vnitrostátnímu právu) provádět CIA, dokud je nejprve neschválí prezident prostřednictvím takzvaného „prezidentského výroku“, který je v souladu dodatkem Ústavy (Hughes-Ryan) z roku 1974. To znamená, že pravděpodobně existuje jeden takový výrok, který „ospravedlňuje“ „Euromajdan“, ale stále je z očividných důvodů tajný, stejně jako většina ostatních, které od té doby vznikly. Když si dáte dvě a dvě dohromady, silně to naznačuje, že Obama je přímo zodpovědný za tuto událost, která vedla ke změně režimu, a jež později také vedla k tomu, že přibližně o dva měsíce později najala firma Burisma Holdings syna viceprezidenta Bidena v rámci svých snah získat přístup k nejvyšším vrstvám americké vlády s cílem ovlivnit ji natolik, aby vyvinula nátlak na Kyjev - aby upustil od dlouhotrvajícího protikorupčního vyšetřování aktivit této společnosti. Biden nakonec na jaře 2016 vyslyšel jejich žádost, neboť hrozilo, že by tehdejší státní zástupce mohl způsobit nesnáze jeho rodině obžalováním jeho syna. Celý tento řetězec událostí ukazuje, že obnovená pozornost médií ohledně Ukrajiny by se měla zaměřovat na Bidena a Obamu, nikoli na Trumpa, k čemuž by dost dobře mohlo dojít ještě před tím, než skončí životní cyklus celého tohoto skandálu. To však bude především záležet na tom, jak obratný bude prezident Trump v namíření nepřátelských útoků zpět na své nepřátele.

Andrew Korybko